

II. Maksimumsgrænsen for en Livsforsikring, som kan tegnes i Anstalten, forøges fra 60,000 Kr. til 200,000 Kr., hvorhos Maksimumsgrænsen for Livrenter sættes op fra 6,000 Kr. til 20,000 Kr. For enhver Forsikring, der naar ud over de gamle Grænser, skal der dog tegnes Genforsikring i andre danske Selskaber.

I Bemærkningerne til Lovforslaget henvises for det første til, at flere og flere private Selskaber ere komne ind paa at tegne Forsikringer saaledes, at den forsikringssøgende fritages for forudgaaende Lægeundersøgelse, idet man mener, at et ikke ringe Antal af Personer undlader at forsikre sig paa Grund af Modvillie mod Lægeundersøgelse, eller fordi den forsikringssøgende, hvis Helbred for øvrigt er godt, af en eller anden Grund er hindret i at lade sig undersøge af en Læge. „Fra denne Virksomhed, som man finder det heldigt, at de private Selskaber allerede har optaget, bør heller ikke Statsanstalten holde sig tilbage, da der er Personer, for hvem Statsgarantien virker saa stærkt opmuntrende til at forsikre sig, at de uden denne ere vanskelige at faa i Tale, og Staten bør gennem Statsanstaltens Virksomhed bruge ogsaa dette Middel til at fremme det almene store og gode Formaal — at bringe Folk til at tegne Forsikring“. Hertil kommer yderligere „Hensynet til et privat Selskab, Arbejdernes Livsforsikringsselskab — og til andre lignende Selskaber, der maaske senere vil danne sig —, som benytter Statsanstalten som et Slags Centralselskab, hvori det genforsikrer sin hele Forsikringsbestand, hvorved det opnaar absolut Sikkerhed for sine Interessenter, medens det samtidig paatager sig selv hele Akkvisitionsvirksomheden og den omstændelige og byrdefulde Optrædelse af Præmierne i smaa Portioner. Derved at der i Statsanstalten oprettes en Afdeling for Karensforsikringer, menes det, at det paagældende Selskab — eller andre lignende — ved at benytte denne Afdeling til Genforsikring vil have lettere ved at drive sin Virksomhed“.

Tre Medlemmer af Landstingsudvalget — Dalsgaard, P. G. C. Jensen og Rottbøll — bemærke i Betænkningen, at de lige overfor den Udtalelse i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man finder det heldigt, at de private Selskaber allerede have optaget denne Virksomhed (Karensforsikring), og at „heller ikke Statsanstalten bør holde sig tilbage“ fra den, ikke kunne tilbageholde den Udtalelse, at netop den Omstændighed, at Statsanstalten kommer bag efter, giver dette Lovforslag et ejendommeligt Præg. „Det er bekendt, at de Mænd, der for en Del Aar siden ønskede her i Landet at indføre den allerede den Gang i Udlandet ret udbredte Livsforsikring uden